

اربعین، جاذبه مغناطیس حسینی

گفتاری از حجت الاسلام والمسلمین
علیرضا پناهیان پیرامون اربعین
به عنوان تغییر الگوی حکمرانی در عالم

صحیفه ۴۴
تمدن اسلامی ۵، تابستان ۱۴۰۱

اربعین، جاذبه مغناطیس حسینی

گفتاری از حجت‌الاسلام و المسلمین علیرضا پناهیان پیرامون اربعین به عنوان تغییر الگوی حکمرانی در عالم؛ پنجمین نشست تخصصی دبیران ستادهای مردمی اربعین؛ سیزدهمین نشست تخصصی دبیران ستادهای استانی جبهه فرهنگی انقلاب؛ بیست‌ودومین نشست هم‌اندیشی خادمان استانی جامعه ایمانی مشعر، شهریور ماه ۱۴۰۱، مسجد مقدس جمکران

تهیه و تنظیم: معاونت تولیدات رسانه‌ای جامعه ایمانی مشعر
طراح جلد: حسن ناصری
صفحه‌آرا: حسن ناصری
شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه

استفاده از مطالب نشریه و تکثیر آن برای هیأت‌ها، در صورت ذکر منبع آزاد می‌باشد.

جامعه ایمانی مشعر
قم ــ صندوق پستی: ۱۵۱۳ - ۳۷۱۹۵
رایانامه: info@۱۵۴۲.org
سامانه پیامک: ۳۰۰۰۱۵۴۲
پایگاه اطلاع‌رسانی: www.۱۵۴۲.org

بسم الله الرحمن الرحیم

مقدمه

بی‌شک ماجرای راهپیمایی ایام اربعین حسینی یک انقلاب اجتماعی و یکی از معجزات زنده‌ای است که ما در عصر خود شاهد آن هستیم؛ این جاذبه امام حسین علیه‌السلام و امداد الهی است که باعث شده تا دل‌هایی از نقاط مختلف و بدون فعالیت تبلیغاتی یک نهاد و سازمان خاص با یکدیگر هماهنگ شده و به سمت یک هدف واحد به حرکت دربیایند. اجتماع قلوبی که در اربعین اتفاق می‌افتد از ظرفیت بسیار بالایی برخوردار است و با توجه به اهمیت و آثار متعدد زیارت سیدالشهدا علیه‌السلام، ما می‌توانیم این اجتماع اربعین را به عنوان یک الگوی حکمرانی در عالم معرفی کنیم و باید آن را در تمامی شئون حیات بشری به کار بگیریم.

متن پیش‌رو حاصل سخنرانی حجت‌الاسلام علیرضا پناهیان در پنجمین نشست تخصصی دبیران ستادهای مردمی اربعین، سیزدهمین نشست تخصصی دبیران ستادهای استانی جبهه فرهنگی انقلاب و بیست‌ودومین نشست هم‌اندیشی خادمان استانی جامعه ایمانی مشعر می‌باشد که در شهریور ماه ۱۴۰۱ در شهر مقدس قم برگزار گردید.

السلام علیک یا خاتم الاوصیا

آثار زیارت اباعبدالله الحسین علیه‌السلام

مسأله زیارت اباعبدالله الحسین علیه‌السلام اساساً و زیارت اربعین اباعبدالله الحسین علیه‌السلام اختصاصاً مسأله ساده‌ای نیست، مسأله خیلی عمیق و باعظمتی است. هم عمق دارد، هم شکوه و عظمت و فراگیری دارد. نمی‌خواهیم به شعار بسنده بکنیم، چند نکته لازم به تذکر است. شما مشاهده کردید در روایات مکرر، شاید حدود پنجاه روایت که زائر اباعبدالله الحسین علیه‌السلام برمی‌گردد، پاک برمی‌گردد و هیچ گناهی بر او نخواهد بود. برای کسی که پیاده‌روی می‌کند اولین قدم که حرکت می‌کند به این پاکی می‌رسد. خب شما این حرف را بگذارید کنار حرف‌های حضرت علامه طباطبایی رحمه‌الله که می‌فرماید: قرآن همان‌گونه که برای فرد یک هویتی قائل است، برای جامعه هم یک هویت قائل است. جامعه هم اجلی دارد، جامعه هم گناه می‌کند، جامعه مورد عفو قرار می‌گیرد، جامعه مورد عذاب قرار می‌گیرد. وقتی جامعه مورد عذاب قرار گرفت، خشک و تر می‌سوزند.

خدا بخواهد به جامعه‌ای نعمت بدهد، دیگر گنهکارانش را نمی‌بیند. علامه طباطبایی﵀ برای جامعه یک هویت مستقل، قائل است. این را بگذارید کنار حرف شهید صدر﵀ که می‌فرماید: اجل افراد قطعی است، اما اجل جامعه به رفتار خودشان بستگی دارد. یعنی اجل فرد بالاخره بعد از پنجاه سال، شصت سال، هفتاد سال، صد سال باید از دنیا برود، ولی اجل یک جامعه وابسته است به عملکرد خودش، اگر عملکرد خوبی داشته باشد، دیگر اجلی نخواهد شد و امدی ندارد و ادامه پیدا می‌کند، بلکه تکامل پیدا می‌کند.

با طراحی امام حسن عسکری﵇

و با دل‌هایی که ما می‌بینیم این دل‌ها تحول پیدا می‌کند و به همدیگر زنجیر می‌شود،

ما داریم می‌بینیم امت اسلامی و جامعه اسلامی دارد به زیارت اباعبدالله الحسین﵇ می‌رود

و برکات و فوائد این که جامعه به زیارت اباعبدالله الحسین﵇ می‌رود

خیلی بیشتر از این است که فرد به زیارت اباعبدالله الحسین﵇ برود.

جامعه وقتی مورد مغفرت قرار بگیرد دیگر در این جامعه هر ایرادی هم باشد خدا در نظر نمی‌گیرد، می‌بخشد، کما این که اگر یک جامعه مورد عذاب قرار بگیرد خوب‌های آن جامعه را هم خدا نگاه نخواهد کرد. یک زمانی جامعه ما به واسطه خوبانی که پیشتاز

بودند امثال شـهداء، مورد مغفرت الهی قرار گرفت، مورد لطف الهی قرار گرفت. حـالا خدا لطفـش را می‌خواهد برای ما گسـترده‌تر بکند. طبیعی است بهترین طـرح همین طـرح اسـت کـه جامعه به زیارت اباعبدالله الحسین علیه‌السلام برود.

يا بقية الله
اللهم عجل لوليك الفرج

جاذبه حسینی

امت اسلامی به زیارت می‌رود، دیگر مسأله فرد یا افراد نیست. شما اگر در این زمینه حرکت می‌کنید، جامعه را حرکت می‌دهید. حتی اتفاقی که به طور خودجوش در شهرها می‌افتد، مردم حرکت می‌کنند و از این قسمت تا آن قسمت شهر راه می‌افتند، حالا یک امامزاده‌ای باشد یا یک موقفی، هر جا باشد یک حرکت در شهر انجام می‌دهند. سال اولی که بنده (شاید سال نود بود) یک اِس‌اِن‌جی (SNG)[1] را هماهنگ کردم که برویم کربلا، گفتم می‌نشینیم صحبت که می‌خواهیم بکنیم، فقط مردم پشت سر ما همین جور حرکت کنند. گفتم اصلاً مهم نیست مجری چه بگوید یا من چه بگویم، فقط همین حرکت مردم پشت سر ما که تمام نمی‌شوند، در تلویزیون دیده بشود؛ این حرکت مردم

۱. ماشین پخش زنده.

دیده بشود. سال اول و دوم همین یک عدد اس‌انجی بود که آن جا قرار می‌گرفت و کار خودش را کرد، یعنی

> **مردم تنها یک زائر دل‌خسته‌ی عاشقِ دل‌شکسته‌ی عارف ندیدند، بلکه میلیون‌ها زائر دیدند.**
>
> **این دل‌ها را تکان می‌داد، نورش، عظمتش، برای این که یک واقعیتی پشت سرش هست.**
>
> **یک حرکت تبلیغاتی نیست،**
>
> **این یک حرکتی است که اتفاق واقعی را رقم می‌زند.**

شما الان این لیوان را رها کنید بیاید پایین یک واقعیتی این جا هست؛ جاذبه زمین این را به سمت زمین می‌کشد، خیال‌پردازی نیست، این لیوان تحت تأثیر جو قرار نگرفته است. جاذبه، یک قانون است. اینجا هم حقیقتاً امتی دارد حرکت می‌کند.

حرکت تاریخ‌ساز

ما اصرار داریم سر این که اولاً افراد کاروانی به این زیارت بروند. ثانیاً شهرها در ایام زیارت تکان بخورند، معلوم بشود این شهر حرکت کرد. ثالثاً آن‌هایی هم که ماندند در شهر حرکت بکنند. آن سالی که ما با چند دانشجو، برنامه میدان امام حسین علیه السلام به میدان شهر ری را در تهران با همدیگر گفت‌وگو می‌کردیم که هنوز هیچ شهری هم تکان نخورده بود یادم هست. به من گفتند که حرکت اربعین تضعیف می‌شود. گفتم ابداً این جور نیست، برعکس بگذارید مردم بروند همین این صحنه را که دیدند تکرار کنند. طبیعی است که مردم دیگر نتوانند در خانه‌هایشان بنشینند. واقعاً از خودجوش‌ترین حرکت‌های انقلاب اسلامی این حرکت در خیابان مردم در اربعین است. یادم هست یک سالی قبل از این ماجراها بود یعنی دهه هشتاد بود، (هشتاد و چهار مثلاً یک چنین رقم‌هایی بود فکر می‌کنم. یا شاید حتی قبل از آن.) ما گفتیم که یک روضه می‌خواهیم به روضه‌های

رهبر معظم انقلاب پیشنهاد بدهیم اضافه بشود. گفتند نمی‌شود، آن‌جا فاطمیه، محرم بسته شده است. گفتم آقا شما این را به آقا بگویید، شما چه کار دارید. گفتند حالا پیشنهاد چیست؟ گفتم اربعین دانشجوهای هیأتی، دانشجوهای سراسر تهران برای عرض تسلیت به عنوان یک حرکت جمعی می‌آیند خدمت رهبر معظم انقلاب، حالا یک روضه هم می‌شود، یک سخنرانی هم می‌شود و می‌روند. دسته‌های عزاداری دانشجویی برگزار می‌کنیم که نخبگانی باشد. بعد جوان‌ها دیگر در آن حضور دارند و بعد چند تا ملاحظه را با همدیگر آن‌جا داشتیم. هیأت‌های دانشجویی هم که تازه تقویت شده بودند، در دانشگاه‌ها هویتی پیدا می‌کنند. اصلاً آن زمان بحث زیارت اربعین مانند الان نبود. این پیشنهاد را به حضرت آقا دادند و ایشان قبول کردند و این حرکت اتفاق افتاد.

حرکت اربعین، حرکت یک امت است به سوی اباعبدالله الحسین علیه‌السلام
و این تاریخ را تغییر می‌دهد.
روضه‌های خانگی و محلی جامعه را تغییر می‌دهد،
جامعه وقتی رفت روضه، تاریخ تغییر می‌کند.

بالاخـره سلسـله مراتبی وجود دارد. نمونه این سـخن را، نمونه این طرز نگاه را شـما در بیانـات حضـرت امـام﵀ می‌بینید که حـدود ۲۴ مرتبه ایـن را تکرار کردنـد. وقتی من به بچه‌هـا گفتـم کـه آقا من یـک صحبتی دارم از امـام، چند بار تکـرار کردند، ایـن را بروید دربیاورید چند بار است.

ایـن مطلـب در سـخنرانی حضـرت امـام ۲۴ مرتبـه در سـال اول انقـلاب تکـرار شـده، یعنـی متوسـط ماهـی دو بار که امـام چرا این حـرف را می‌زند، خیلی جالب اسـت، این جامعه‌شناسی حضرت امام﵀ است.

نصرت الهی در زیارت اربعین

برکات زیارت یک امت با برکات زیارت یک فرد فرق می‌کند. به همین دلیل باید زیارت حداکثری بشود. حالا این بحث حداکثری را ما چرا بر آن مقید هستیم؟! اصلاً من نمی‌توانم تحمل بکنم کسانی می‌آمدند تلویزیون و می‌گفتند حالا باید سهمیه‌بندی کنیم. آقا مگر حج است؟! عاشورا است. حج با کربلا خیلی فرق می‌کند. ما باید امکانات متناسب با آن را طراحی کنیم. فکر می‌کنند این یک تعصب فردی است، نمی‌دانم بعضی‌ها چطوری نگاه می‌کنند! یا بعضی از همین حزب‌اللهی‌ها می‌گویند آقا! یک زیارت مستحبی است، حالا یک ماه دیگر بروند. اصلاً سطح درک این افراد قابل تصور نیست. حضرت امام فرمودند من از کجا فهمیدم این انقلاب به پیروزی می‌رسد؟ وقتی که دیدم دل‌ها در سراسر کشور متوجه یک مسأله شده و هماهنگ کردن دل‌ها در سراسر یک کشور و یک ملت، کار این و آن نیست. کار قدرت تبلیغاتی مثلاً یک نهاد و

سازمان و فرد نیست. خدا می‌خواهد یک کاری انجام بدهد. این را علامت نصرت خدا گرفتند. خب ببینید الان این دل‌ها چطوری هماهنگ شده است؟ بنده پارسال تقریباً یک ماه قبل از اربعین عراق بودم. تمام جاده‌ها پر از ماشین‌های وانتی بود که دارند دیگ و وسائل پختن می‌آورند، فیلم این‌ها باید گرفته شود. در آن برنامه‌ریزی‌هایتان اصلاً ثبت این‌ها کجا می‌روند؟ هر کدام می‌دانند کجا بروند. یک نفر پلیس، یک نفر هماهنگ کننده نیست. اصلاً چه کسی این‌ها را اداره می‌کند که کجا برود؟ هر کسی هم می‌داند کجا. آقا این‌ها توسط چه کسی سازماندهی شدند؟ ببینید سازماندهی این توسط یک قدرت مرکزی تقریباً محال است. همین الان به دولت عراق بگویند این را سازماندهی کن، به حشد الشعبی بگویند، نمی‌شود. هر کسی جای خودش را پیدا کرده است. چه کسی دل این را تکان داده بیاید من می‌خواهم اینجا موکب بزنم، شما بروید با موکب‌دارها صحبت بکنید. آقا تو چرا اینجا را انتخاب کردی؟ هر کسی به یک دلیلی است. بعد می‌بینید سازماندهی پشت سر هست، امام می‌فرماید این علامت نصرت خدا است.

حسین

اجتماع قلوب

ما طبیعتاً در این حد از کلیت بسنده نمی‌کنیم. می‌خواهیم وارد جزئیات شویم. اگر این حرکت امت است و سازماندهی‌اش توسط مردم و دل‌هایی که خدا آن دل‌ها را دارد اداره می‌کند، چه انگیزه‌ای داشتید بیایید این حرکت را انجام بدهید. ما الان می‌توانستیم صدها سلیقه مختلف درباره اربعین داشته باشیم، ولی بدون این که واقعاً هیچ کدام ما کلاس توجیهی برویم، همه‌مان می‌خواهیم اربعین باشکوه بشود. یعنی ما یک صفحه شاید برگه توجیهی مشترک نخوانده باشیم، فقط می‌دانیم رهبر معظم انقلاب موافق است. حتی قبل از این که این صحبت‌های آقا درباره اربعین را ما بشنویم خصوصاً در آن گفتگوی با موکب‌داران عراقی، شماها خیلی‌هایتان قبل از آن هم فعال بودید. اصلاً قلب انسان مؤمن با ولیّ خدا هماهنگ می‌شود. حاج آقای دولابی می‌گفت یک دفعه‌ای شما نگاه می‌کنید در اقصی نقاط عالم همه یک شب بدون ارتباط با همدیگر

دارند یک حرف می‌زنند. این‌ها را امام زمان(عج) هماهنگ می‌کند. یک دفعه می‌نشینیم صحبت می‌کنیم فردا صحبت آقا را گوش می‌دهی می‌بینی آقا هم روی همان مضمون دارد صحبت می‌کند. من هم اتفاقاً دیشب به دلم افتاده بود این را بگویم. این‌ها را امام زمان(عج) هماهنگ می‌کند، عالَم صاحب دارد. مخصوصاً صاحب عالم در ارتباط با افرادی که مؤمن و محب هستند، بیشتر و بهتر صاحب بودن خودش را اعمال می‌کند.

تغییر الگوی حکمرانی

حکمرانی باید مردمی بشود. جلسه شما در واقع طرح‌ریزی یک حکمرانی مردمی است. این عمل اجتماعی مشخص به نام اربعین، باید سرایت پیدا کند و بقیه امور را هم بگیرد. سیاسی‌بازی، سیاسی‌کاری، اختلافات سیاسی، مباحثات سیاسی زائد و منازعات سیاسی خرد کننده از بین می‌رود. چون اگر کار دست مردم باشد، دیگر قدرتی وجود ندارد که کسی برای آن قدرت دعوا و درگیری کند. احزاب و باندهای مافیایی از بین می‌روند. این اربعینی‌ها بیایند بقیه مسائل را حل کنند. در بحران‌هایی مثل سیل کسی مثل سردار سلیمانی می‌آید علمدار می‌شود می‌گوید اربعینی‌ها بیایید. آن شکوه اربعینی‌ها را دیده است، کار اربعینی‌ها را در کربلا مشاهده کرده است. اربعینی‌ها می‌آیند نقش ایفا می‌کنند و همه مردم هم می‌بینند چه اتفاقی افتاد. یعنی واقعاً در همین مناطق سیل‌زده چقدر از گرایش‌های ضد انقلابی به گرایش‌های انقلابی تبدیل

شـد! فقط خدا می‌دانـد. با اینکه مردم صدمـه خوردند، ولی یک چیز دیگری گیرشـان آمـد کـه این‌هایی که اسـم حزب‌اللهی‌گری و موکـب‌داری و اربعینی روی آن‌ها هسـت، این‌هـا چقـدر بامرام هسـتند! ما بـا اتکای به این‌هـا می‌توانیـم زندگی کنیـم! نتیجه‌ای کـه می‌خواهـم از این قسـمت حرفـم بگیرم این اسـت که خـود اربعین را جـدی بگیرید و دقیقـاً بدانیـد کـه بـرای آقا امام زمـان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه و بـرای امت اسـلامی چـه کار می‌کنید. مثل یـک شـهیدی که خون دارد می‌دهد و می‌داند با خونـش دارد چه کار می‌کند. فرمودند کسـی که دارد پیاده می‌رود «کالمتشـهد بدمه» مانند کسـی اسـت که به خون خودش در خیمه رسـول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله و پای رکاب رسـول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله غلتیده اسـت. یک چنین حرکتی را سازماندهی می‌کنید.

اولاً خود اربعین را جدی بگیرید، این‌قدر از این گوشه و کنار، نیروی مذهبی می‌بینم که هنوز مثل این که اهمیت ماجرا را درک نکرده است. ثانیاً آن اتفاقی که در اربعین افتاده را دقیق ببینید، آن اتفاقی که در اربعین افتاده چیست؟ حکمرانی مردمی اربعین است. این شبکه، این ارتباط، این کاری که آقای طبرستانی در بابل کرده است. هر کدام از شما در هر شـهری مثلاً انجام دادید. این اتفاق با یک هیأت فرق می‌کند. هیأت، آدم هیأت خودش را دارد، ولی این جا شما شهر را دارید تحت تأثیر قرار می‌دهید. هیأتی‌های شهر را داریـد دور هم جمع می‌کنید. این یک اتفاق نادر اسـت، مگر هیأتی‌های یک شـهر را

می‌شود دور هم جمع کرد؟! هر کدام برای خودشان یک ناخدایی هستند. اینکه شهر آمده پای اربعین، یک اتفاق فوق‌العاده است. اتفاقی که در اربعین می‌افتد؛ حکمرانی مردمی را جدی بگیرید.

مردمی بودن اربعین

بنده دیروز به مسئول دفتر آقای وحیدی تماس گرفتم، گفتم از این مسئول ستاد اربعین که گذاشتید راضی نیستم. اگر می‌توانند به عنوان یک اقدام انقلابی عوضش کنند. گفتم این بیمه چیست؟ روز گذشته هم دوباره پیش آقای آقاتهرانی عرض کردم. گفتم این به چه معناست؟ یک بار در اربعین پیش آقا عرض کردم، مگر بروکراسی است؟ آن سالی که تازه بیمه آمده بود، گفتم و سایت‌ها هم مسخره کردند و هیچ کدام از شماها هم نیامدید ما را کمک بکنید. آقا! بیمه سم مهلک است، بیمه از جنس بروکراسی ماکس وبِری است. هلال احمر به طرف حقوق می‌دهد بیاید آن جا بنشیند کار بکند. من دیروز عرض کردم اربعین، کارمند حقوق‌بگیر نمی‌خواهد. دولت را درست بکنید، دولت آمده ما را خراب کند. پیش آقا عرض کردم اگر بروکراسی اداری وارد اربعین شود، اربعین را خراب می‌کند. ما باید از مردمی بودن اربعین دفاع کنیم. دولت هم

باید بیاید سازوکارهایی را تعریف بکند. یک جزوه چهارده بندی که چهارده دلیل هست برای این که بیمه اربعین چیز بدرد نخوری است و فقط سوء استفاده است و هیچ کمکی به اربعینی‌ها تقریباً نمی‌کند، نوشتم. یک سالی بود کوتاهی می‌کردند، همه داشتند کوتاهی می‌کردند. یک دفعه‌ای چند روز بعد از اربعین، چند صد هزار نفر رفتند سراغ کوروش. گفتم حالا بروید جمع کنید. کوروش بازی‌شان شروع شد. وقتی که تو نمی‌فهمی این چند میلیونی که می‌رود اربعین قیمتش چیست، خدا این طوری باهات حرف می‌زند. صد هزار نفر بروند کوروش می‌فهمید یعنی چی؟ به آقای نیروی انتظامی گفتم ببیند جلوی مرز آن زائر را تحویل بگیرید که آن جا مجبور نشوید باتوم بزنید. «هل نجازی الا الکفور» آیا ما جز انسان ناسپاس کسی دیگر را مجازات می‌کنیم؟ مجازت اقوام با ناسپاسی است.

تجلیل از اربعین

دوستان من! رسالت بسیار مهمی به عهده تک‌تک شماها هست، به عهده منِ بیچاره هست به عنوان یک اربعینی که در اربعین شرکت می‌کنم و آن سپاسگزاری برای اربعین است. سپاسگزاری برای اربعین به چیست؟ به تقدیر کردن و بلند کردن نام اربعین است. آقای بهجت﵀ می‌فرمودند جنس اربعین از جنس تعظیم شعائر الهی است. تعظیم اربعین، تعظیم حکمرانی مردمی در اربعین است. آن فرد زشت کلام می‌گفت چرا نظام و حکومت، اربعین را تقویت می‌کند؟ بابا حکومت دارد تضعیف می‌کند، مردم دارند تقویت می‌کنند. می‌خواست حکومتی‌اش بکند که خراب بکند. شما می‌دانید مسأله دیگری که در عراق پیش آمده، این ساده نیست. حدود پنج سال پیش، من به همه می‌گفتم این دانشجوهای ارشد و دکترای آمریکایی شروع کردند وضعیت اربعین را بررسی کنند. ظاهراً نتیجه مطالعات‌شان این شده است که گفتند این پدیده، نظم

جهانی را بر هم می‌زند و فرهنگ جهانی را تحت الشعاع قرار خواهد داد. آن‌ها می‌نشینند نقشه می‌ریزند. در آستانه اربعین درگیری‌های شیعی، ببینیم چه تأثیری روی اربعین می‌گذارد. من امیدوارم این پنج یا شش میلیون که آقا فرمودند واقعاً تحقق پیدا کند و مثل یک آب تازه‌ای که در برکه ریخته می‌شود، یک اتفاقی را حتی برای کشور برادرمان رقم بزند. واقعاً در کلان که نگاه بکنید می‌تواند برای آن‌جا چه برکاتی داشته باشد.

توجه به ظرافت‌های سیاسی عراق

مواجهه ما با مسائل سیاسی عراق چه باید باشد؟ یک بنده خدایی رفته پشت میکروفن [من اصلاً ایشان را نمی‌شناختم] که شهدای ما در دفاع مقدس این قدر اخلاص داشتند، الان خدا عراق را یکی از استان‌های ما کرده است. صحبت این آدم ناشناخته را به عربی زیرنویس کردند که ببینید ایرانی‌ها به ما چه طور نگاه می‌کنند. به من از عراق پیامک می‌آمد که آقا این را یک طوری جبران کنید. ما هم همیشه در مسائل تبلیغاتی عقب هستیم، البته تا توانستم تقدیر کردم که شما عراقی‌ها چه کرامتی دارید. آن سال برای تقدیر از موکب‌دارها، بچه‌ها یک شعر عربی درست کردند. باید از این شعر بزرگترش را، نه در حد موکب‌دار، در حد اهل العراق درست کرد. آن شعری که آن سال سروده شد خطاب به موکب‌دارها، این کلیپ باید خطاب به عراق، عراق جوانمرد، عراق بزرگ درست شود. من حتی در آن جا گفتم ما ایرانی‌ها از شما عراقی‌ها موکب‌داری را یاد گرفتیم.

حالا ممکن است ایرانی‌ها بدشان بیاید اگر این حرف اینجا پخش بشود. خب چرا ما را داری تضعیف چی می‌کنی؟ ولی خب واقعش این هست، ما از آن‌ها یاد گرفتیم. خب چه اشکالی دارد وقتی آن‌جا آدم می‌بیند، از آن‌ها تقدیر بکند. آن‌ها که دیگر اکثرشان به سبک ما سینه می‌زنند؛ حالا شما هم تقدیرکنید. این چه حرفی است که بگویید عراق یکی از استان‌های ما است. این حساسیت‌ها را بدانید و بعد نسبت به آن حالا عملیات لازم را انجام بدهید بماند.

أحب الله وأحب حسينا

تغییر نگرش نسبت به حاکمیتی بودن

مـن خدمت حضرت آیت‌الله‌العظمی سیسـتانی رفتم. ایشـان می‌فرمودنـد که در ایران نمی‌دانم چه مصلحت‌هایی را نظام جمهوری اسلامی دنبال می‌کند، ولی اینجا ما سعی کردیم کاملاً مردمی بودن موکب‌ها را حفظ کنیم و بگوییم کار مردم است. کمکی هم اگر توانستیم بکنیم به خود مردم کردیم، بحثی از مرجعیت نیاوردیم. من به ایشان می‌گفتم در ایران هم مردمی است. ایشان با تعجب یک نگاهی می‌کردند بعد دوباره می‌فرمودند من نمی‌دانم چه قدرش مردمی اسـت، چه قدرش دولتی اسـت. می‌گفتم آقا تو را خدا مردمـی اسـت. اگر دولـت بتواند اصلاً تعطیلـش می‌کند. در ایران هم مردمی اسـت. به ایشـان گفتم آقا می‌دانید من هیچ سـمت دولتی ندارم؟ اگر شـما بنده را به عنوان یک اربعینی پذیرفتید اصلاً من هیچ کاره هستم. من نیروی آزاد گردان هستم. برای ایشان تصور این چنینی شده بود.

مـن با یک انجمن اسـلامی، از این‌هایی که می‌گویند «ایران بَـرّه بَرّه». یعنی ایران باید برود و نفرت از ایران ابراز می‌کنند و در عراق دموکراسی‌خواه هستند، یک جلسه گرفتم. این قدر ذهن‌شان مشوّش و درگیر بود، فکر می‌کنند ولایت فقیه در ایران یک دیکتاتوری است که می‌خواهد عراق را هم بگیرد. بعد به اینها گفتم. من خلاصه‌اش را با دو تا جمله گفتـم، ولی‌فقیـه ایران را هم نمی‌گیرد، چه جوری می‌خواهد عـراق را بگیرد؟ ولی فقیه می‌گویـد ایـران هم باید دسـت مردم اداره بشـود. بعد چنـد نمونه گفتم؛ بسـیج، هیأت اندیشـه‌ورز در آن رده‌های پایین باید داشـته باشد. این دیگر سازمان تحت نظارت خود رهبری اسـت. بعد سراغ توضیح امامت و ولایت رفتم. «لیقوم الناس...» همه‌شان دکتر بودند، یک روحانی در این‌ها بود فارسی یک کمی بلد بود. گفت برای ما خیلی عجیب اسـت، ایـن را یکـی از علمای مشـدّدین دارید می‌گوید. مشـدّد به تندرو اسـت. گفتند ایـن حرف‌ها را در ایـران هم می‌زنی یا این جا برای مجاب کردن ما بیان می‌کنی. گفتم مـن ایـن را در تلویزیون پخش مسـتقیم می‌گویم. واقعاً بـاور نمی‌کردند. می‌گفتم ما که دوست داریم در ایران مردم‌مان همه روی پا باشند، آن وقت بخواهیم عراق را تحت سلطه بگیریـم؟!!! عراق تحت سـلطه به درد ما نمی‌خورد. عراق خودش باید مسـتقل باشـد و این حرف‌ها را بزند و این کارها را بکند. ولایت اصلاً دنبال این اسـت. این دوسـتانی که در ارتباط با اربعین مطالعه می‌کنند، برای این موضوع یک فکری بکنند. مردمی بودن

موکب‌داری در ایران و این حرکت اربعین در جلوه عراقی‌اش که باید حفظ بشود و مردمی بودن این حرکت مردم عراق هم باید بر آن تأکید بشود و بر فضائل مردم آن جا تأکید بشود و در ایران، مردم در اداره جریان اربعین باید دخالت بکنند.

توجه به زیرساخت‌های تمدن بزرگ اسلامی

من خیلی راحت به شما پیشنهاد بدهم، چند سال است این را پیگیری می‌کنم. اگر شما بیایید دست به دست هم بدهیم ما این کار را می‌کنیم. از تهران خط آهن کشیده بشود به مهران. راه‌آهن مهران به کربلا هم بانی‌هایش هستند. با چه کسانی در عراق درباره این موضوع صحبت کردم. روزهای اول با آقای رستم قاسمی این‌جا صحبت کردم. دیدم خب اشتباه کردم روز اول این قدر درگیر است، هزار کار دارد. این را ما و بخش خصوصی می‌توانیم انجام بدهیم. می‌دانید اگر این قطار برود، چه می‌شود؟ عمق استراتژیک را اگر نگاه کنید، از کربلا همین طور برود مستقیم به زینبیه می‌خورد، بعد از آن جا مستقیم به بیروت می‌رود. حالا اگر نگاه نظامی هم کنار باشد، ما می‌خواهیم حسین حسین بگوییم. این که دیگر چند هزار نفر، چند صد هزار نفر از قطار لازم نیست پایین بیایند. این بدبختی است که ما دم مرز خرمشهر-بصره داریم. پس کربلا موضوعیتش

چیست؟ طراحی که انگلیسی‌ها برای ما کردند را چه بکنیم؟ من به بخش خصوصی می‌گویم، می‌گویند اگر دولت اذیت نکند ما حاضریم پای کار بیاییم. آقا اگر شماها بیایید پای کار ما از مردم پولش را جمع می‌کنیم. این دولت همراه است.

راه‌حل بیمه اربعین

بیمه اگر بخواهد صورت بگیرد، بیمه را ما انجام می‌دهیم. مگر نمی‌توانیم انجام بدهیم؟ اصلاً واقعی‌اش را انجام بدهیم. هر کسی در این راه مریض شد تمام هزینه‌اش به عهده ماست. یک فردی به من زنگ زده بود می‌گفت «این چه وضعی است درست کردید؟ من خارج از کشور بودم آمدم نجف، مریض شدم، من را بسته‌بندی کردند به بیمارستانی در ایران فرستادند که با هواپیما بیایم. تمام کارهای من را در بیمارستان‌های نجف و بیمارستان‌های بین راه ابتدا ایرانی‌ها یک مقداری رسیدگی کردند. در بیمارستان‌های عراق بودیم. عربی درست و حسابی بلند نبودم با این‌ها صحبت بکنم. یک ریال هم از من پول نگرفتند. آن وقت در نجف، در بیمارستانی که حالا می‌خواستند من را بفرستند، پزشک ایرانی آمد بالای سر من می‌گوید شما سماح ثبت‌نام کردید؟ گفتم نه ثبت‌نام نکردم، من اصلاً خارج از کشور زندگی می‌کنم، گفت پس نمی‌توانیم به شما کمک

حامل اللواء
الخمس

کنیـم، کنـار رفـت». این چه نـوع نگاهی هسـت؟ دو تا آمپـول می‌خواهیـد بدهید، بعد شـما می‌دانیـد ایـن چه فسـادی را ایجـاد می‌کند. مـا بایـد حکمرانی اربعین را تسـری بدهیم. شـماها بلندتر از من نگاه می‌کنید ولـی ببینید این‌ها کارهای روی زمین مانده اسـت. این‌ها خیال‌پردازی نیسـت، این چیزهایی است که دیگر سال بعد باید ما این‌ها را اصـلاح کنیـم. ابتدا حکمرانی مردمی در اربعین تثبیت بشـود، جمـع فعالان مردمی اربعین قوی‌تر شود.

اربعین دولتی یا مردمی

می‌خواهیم پخش مستقیم تلویزیون بشود، مردم بیایند از مسجد سهله بروند. حالا آن‌هایی که توانش را دارند پنج کیلومتر پیاده بیشتر می‌روند. گفتیم از هشت صفر حرکت شروع شود؛ می‌گویند حکم مأموریت این‌ها را از دوازدهم صفر زدیم، الان باید حکم مأموریت تغییر بدهیم، بعد حقوق‌شان بالا برود. حکمرانی مردمی اربعین دیگر افسار تبلیغاتش هم دست خودش است. تبلیغات اربعین و پخش مستقیم‌های اربعین دست چه کسی باید باشد؟ دست شما باید باشد. چه کسی تشخیص می‌دهد آنجا شرایط چطور هست و چه کسی باید روی آنتن برود؟! همان طوری که شکل گرفته است. شما بخش‌های خودجودش مردمی اینترنتی و تلویزیونی را می‌شناسید که خودجوش رفتند این حرکت‌ها را انجام دادند. فلان شبکه و فلان شبکه هم آمده است، آن جا مثلاً تابلو زده، ایستگاه زده، استودیو زده است، ولی آن‌ها هم توسط حرکت خودجوش

مردمی، به زور این‌ها را وادار کرده این پول را بدهند. و الا به صورت اداری روتین که به این نرسیده است. حکمرانی مردمی در اربعین، اگر تحقق پیدا بکند بعد ما می‌توانیم بگوییم این الگو را به جامعه تسری دهیم. اربعینی‌ها بیایند فلان کارها را انجام بدهند. خیلی از زیرساخت‌هایی که در مرز هست، اربعینی‌ها بیایند از دولت بودجه را بگیرند، خودشان مدیریتش را انجام بدهند. دست دولتی‌ها ندهند. مسئولین دولتی امروز یا فردا تعدادی آدم خوب هست، یک وقتی یک استاندار دیگر پیدا بشود چطور می‌شود؟ استاندار قبلی ایلام می‌گفت، توئیت می‌زد، پیامک می‌زد، که مردم ایلام شما می‌روید مشهد یک لیوان آب کسی دست شما می‌دهد؟ ما باید از این فرصت برای صنعت توریسم استفاده کنیم. خب این‌طور جلوی اربعین ایستاده بود. استانداری که اکثر مردم می‌خواهند از آن جا رد بشوند. حالا الان این استاندار جدید با این حمله‌ای که شد، خیلی همراه شد و خیلی جلوتر از همه داشت حرف می‌زد و واقعاً هم معتقد بوده ان شاء الله. آیا این شش میلیون نفر نباید تقسیم بشوند که یک دفعه‌ای در مرز ازدحام و دچار مشکل نشوند؟ برای حج شما چند صد هزار نفر که می‌فرستید، تقسیم‌بندی مدینه قبل، مدینه بعد می‌کنید. خب بیایید این جا یک ساختمان مستقل داشته باشد، یک آقایی شغل فرعی‌اش این مسأله شده است؟ البته زحماتی که انصافاً این دولت کشیده من نمی‌خواهم این زحمات را نادیده بگیرم، از هر باری که رئیس جمهور با نخست‌وزیر

عراق در مورد اربعین حرف زده است، واقعاً مؤثر بوده، از هر حرکتی که در دیپلماسی، در بحث مرزها، در خیلی از کارها انجام شده است. این دولت واقعاً صد درصد با دولت قبلی در ارتباط با اربعین عملکرد بهتری دارد، حتی نسبت به دولت قبل‌تر، این شکی نیست، ولی ما انتظارمان بیشتر از این حرف‌ها است. واقعش این است که این‌ها را باید خودمان انجام بدهیم. دولت فوقش اعتبارش را بدهد و دنبال کار خودش برود، ما باید خودمان انجام بدهیم. مثلاً طبقه‌بندی و سطربندی و یا بفرمایید تدارک ترتیب رفت و آمد زائران اربعین توسط ستاد مردمی اربعین صورت بگیرد بهتر است از این‌که توسط دولت انجام شود. این الگوی حکمرانی اربعین وقتی بخواهد به صورت مردمی در موضوع اربعین تحقق پیدا کند واقعاً باید احساس مسؤولیت بکنید، در طول سال ماهیانه جلسات‌تان را برگزار کنید. حالا کنارش چند کار دیگر هم دارید، هر کدام استاد دانشگاه، رئیس هیأت، رئیس فلان قسمت هستید. هر کدام کاری که دارید آن‌ها را انجام بدهید ولی این کار باید ادامه پیدا کند.

بدرقه و استقبال از اربعینی‌ها

مـن نمونه‌های موردی را فقط یک مورد خیلـی تأکید کنم. آن هم این که حتی‌المقدور به هر کسـی دسـت‌تان می‌رسـد بگویید کاروانی بیاینـد. این برکات خیلـی زیادی دارد. اصلاً باب بشـود به صورت مردمی که تنها سـفر نیایید، کاروان‌هایش را اگر شـما بشـود سـازماندهی بکنیـد که دیگر فبها و نعم. بعد یک امکانات ویـژه‌ای را بگویید ما آن جا به شـما می‌دهیم. مـا رئیس‌تان را فقط بشناسـیم. اگر بتوانید چند امکانـات آن‌جا تعریف کنیـد، بـا دولـت هم قرار ببندیـد آقا مثلاً آن امـکان را ما می‌دهیم؛ فقط ایـن زائرها اگر گروهی یک انسـجامی داشـته باشـند، یک مسـئول داشـته باشـند. ما این‌ها را فراتر از سازمان حج و اوقاف، با بعثه و حج اوقاف صحبت می‌کنیم، بگویید کاروان‌های اربعین را ما با شـما هماهنگ می‌کنیم ولی شـما داخل سـاختار نبرید. ما می‌خواهیم خودمان سـازماندهی کنیـم و بعد کاروانی مـردم بروند، زود همدیگر را پیـدا کنند، خانواده‌هایی

که بیست تا ماشین پشت سر هم دارند می‌آیند، آن جا این بیست تا ماشین مثلاً چطور بشود، فلان امکانات در اختیارشان قرار بگیرد. ممکن است در مرز برای این‌ها جای پارک مخصوص قرار بدهید. ممکن است چه کار بکنید. این جمعیت فعالان، یک وقت ما فردیت را تقویت نکنیم. در اجزاء هم جمعیت فعالان شکل بگیرد. بعد شما می‌توانید اربعینی‌ها را کنار همدیگر قرار بدهید. از بدرقه و استقبالی که به صورت سنتی بوده و در روایات از استقبالی که برای زائر اربعین هست ما چه الهامی برای زیارت می‌توانیم بگیریم. تجمع‌های مردم برای بازگشت. آقا زائرهای شهر ما فلان روز برمی‌گردند. در روایت آمده، اولین کسی که زائر را زیارت می‌کند، زائر کربلای اباعبدالله الحسین علیه‌السلام است. این دو سال کرونا امیدوارم یک تکانی بدهد و اثر خودش را گذاشته باشد، یعنی خیلی‌ها که برای اولین بارشان است انگیزه نداشتند، تازه می‌خواهند بیایند. آن‌هایی که می‌گفتند حالا ما هر چند سال یک بار می‌رویم، آن‌ها هم می‌خواهند قطعاً بیایند. آن‌هایی هم که کشته و مرده اربعین بودند آن‌ها هم که قطعاً می‌خواهند بیایند؛ یک رقمی می‌شود. حتماً باید ما را اینگونه محروم بکنند تا ما این طوری برانگیخته بشویم؟ به خاطر این که آن مسأله استقبال از بازگشت زائر اربعین زیاد جدی گرفته نشده بود. استقبال و بدرقه باید یک جورهایی جدی گرفته بشود. ما تهران آمدیم به هیأت رزمندگان گفتیم میدان امام حسین علیه‌السلام اتوبوس آوردند، گفتیم چند تا اتوبوس که

می‌خواهد سوار شود با خانواده‌هایشان بیایند این جا سوار شوند بروند، چرا ترمینال بروند؟ چرا مسأله را به یک سفر عادی تبدیل می‌کنید؟ مثل این که ما شهداء را بین مرده‌ها دفن کنیم. شهدا را که بین مرده‌ها نباید دفن کرد. همیشه گلزار شهدا باید جدا بشود، حتی اگر گلزار شهدای بهشت زهراء از زیارتگاه اموات جدا می‌شد از یک جهاتی لااقل خیلی بهتر بود. آن سال آمدیم این کار را کردیم. همان سال قبل از کرونا اتوبوس آمد یک سروصدایی شد، حالا نتواستیم زیاد هماهنگ بکنیم به دلیل این که باز هم این حکمرانی مردمی اربعین‌مان ضعیف است و کاروانی رفتن ضعیف است. حالا فوقش هم طرف ثبت‌نام کرده بود، با یک اتوبوسی برود، گفتیم الان بلند شو بیا اینجا اتوبوس‌ات را حرکت بده. این بدرقه و استقبال هنوز برای او فرصت هست. یک حرکت‌هایی انجام بگیرد. بعد صدا و سیما باید بیاید از این‌جا گزارش تهیه بکند. گزارش‌های رسانه اگر بیاید پای رکاب اباعبدالله الحسین‌ﷺ ضریب دارد، فرق می‌کند با هر گزارشی که شما می‌دهید. اینجا موضوع اباعبدالله الحسین‌ﷺ است، یک دفعه‌ای ضریب می‌خورد. اصلاً هزار نفر نمی‌خواستند بیایند، وقتی که خداحافظی با گریه دو نفر را پای اتوبوس می‌دیدند متحول می‌شوند. ما چه کاره هستیم که جلوی امام حسین‌ﷺ را بگیریم. بگذار کارش را بکند، بگذار ما راهش را باز کنیم، بگذار نشان بدهیم امام حسین‌ﷺ دارد چه کار می‌کند. ما که زحمتش را نمی‌کشیم، خونش را اباعبدالله الحسین‌ﷺ داده است.

ما که کاری نکردیم. زجرهایش را بچه‌های اباعبدالله(ع) کشیدند. فقط باید راه باز کنیم، بگذار کارش را انجام بدهد بعد به بقیه منعکس کنیم.

عزیزان!
دهه‌های آینده دهه‌های شما است
و شمایید که باید کارآزموده و پُرانگیزه از انقلاب خود حراست کنید
و آن را هرچه بیشتر به آرمان بزرگش که
ایجاد تمدّن نوین اسلامی
و آمادگی برای طلوع خورشید ولایت عظمی(ارواحنافداه) است،
نزدیک کنید.

بخشی از بیانیه گام دوم انقلاب
خطاب به جوانان

جامعه ایمانی مشعر،
محفلی است برای گردآمدن
هیأت‌های کشور.
مشعر چیزی جز اجتماع هیأت‌ها نیست،
جامعه‌ای فراتر از مرزهای نژادی و
تقسیمات جغرافیایی و سیاسی.
اجتماعی ایمانی و توحیدی است

۰۲۵ ۳۲۹۲ ۸۹ ۵۱
۳ ۰۰۰ ۱۵۴۲
www.۱۵۴۲.org
info@۱۵۴۲.org

که به دنبال ارتباط بیشتر
محبّان سیدالشهدا(ع) است...
قرار نیست مشعر تولید کند.
قرار است مشعر آیینه تولیدات
و فعالیت‌های شما باشد.
اینجا، جای آرم هیأت شماست
که باید در شماره‌های بعد پرش کنید...